BASIN AÇIKLAMASIDIR

Ankara, 21.10.2026

Müvekkil Hüseyin GÜRLESİN, 30 Mart 2014 tarihinde yapılan mahallî idareler seçimlerinde Denizli ili Pamukkale ilçesinin kurucu belediye başkanı seçilmiş ve 31 Mart 2019 tarihine kadar bu görevini yürütmüştür. Uzun yıllara dayanan siyasi ve ticari hayatı boyunca dürüstlüğü, kamu yararını ve millete hizmet anlayışını esas alan müvekkil, belediye başkanlığı döneminde de Pamukkale ilçesinin gelişmesi, belediyenin kurumsal yapısının oluşturulması ve kamu kaynaklarının verimli kullanılması amacıyla önemli hizmet ve projeler gerçekleştirmiştir.

Müvekkil hakkında geçmiş yıllarda ortaya atılan birtakım iddialar ve bu iddialardan hareketle yapılan yayınlar nedeniyle 29.03.2021 tarihinde kamuoyunu bilgilendirme ihtiyacı duyulmuş, söz konusu iddiaların maddi gerçeklerle bağdaşmadığı ve müvekkilin bilgisi ve iradesi dışında gerçekleştirilen işlemlerden dolayı haksız biçimde suçlandığı belgeleriyle açıklanmıştı. Ancak aynı konuya ilişkin olarak Denizli 10. Asliye Ceza Mahkemesinin 2024/895 Esas sayılı dosyasında yürütülen yargılamada 14.10.2026 tarihinde verilen ilk derece mahkemesi kararının ardından, bazı basın yayın organlarında ve sosyal medya mecralarında eksik, yanıltıcı ve peşin hükümlü değerlendirmelerin yeniden gündeme getirildiği, henüz kesinleşmemiş bir yargı kararından hareketle müvekkilin kamuoyu önünde suçlu ilan edilmeye çalışıldığı görülmektedir.

Öncelikle belirtmek isteriz ki, anılan yargılama sonucunda müvekkil hakkında görevi kötüye kullanma suçlamasıyla mahkûmiyet hükmü kurulmuş olmakla birlikte, **söz konusu karar kesinleşmemiş olup istinaf kanun yoluna açıktır.** İlk derece mahkemesince verilen kararın, hukuki denetimi tamamlanmış kesin bir mahkûmiyet gibi sunulması, müvekkilin cezasının kesinleştiği veya infaz aşamasına geçildiği izleniminin oluşturulması hukuken doğru değildir. Savunma hakkımız ve yargı mercilerine duyduğumuz saygı çerçevesinde, gerekçeli kararın incelenmesinin ardından hukuki ve maddi yönden hukuka aykırı bulduğumuz hususların tamamı istinaf kanun yolu kapsamında ileri sürülecek, müvekkilin beraati yönündeki hukuki mücadelemiz kararlılıkla sürdürülecektir.

Kamuoyunun doğru bilgilendirilmesi bakımından özellikle vurgulanmalıdır ki, yargılama konusu olay, müvekkilin şahsına veya yakınlarına kamu kaynağı aktarması, kişisel menfaat sağlaması yahut belediye imkânlarını şahsi amaçları doğrultusunda kullanması iddiasına dayanmamaktadır. Uyuşmazlık, Pamukkale Belediyesi tarafından 2017 ve 2018 yıllarında gerçekleştirilen Pamukkale Kültür, Sanat ve Yaşam Merkezi, Aktepe Sosyal Tesisleri ile Beton Parke Yol ve Kaldırım yapım işlerine ilişkin bazı hakediş alacaklarının finans kuruluşlarına temlik edilmiş olmasına rağmen, ödemelerin yüklenici firmalara yapılmasıyla ilgilidir. Bu kapsamda toplam 6.475.305,43 TL tutarındaki hakediş ödemeleri üzerinden, sonraki işlemlerle birlikte belediyenin 8.384.814,16 TL zarara uğratıldığı ileri sürülmüştür. Bununla birlikte, müvekkilin şahsen gerçekleştirdiği hangi somut fiille söz konusu işlemlere iştirak ettiği, bu işlemlerden haberdar olup olmadığı, ceza hukuku bakımından kastının bulunup bulunmadığı ve iddia edilen zarar ile müvekkilin şahsi davranışları arasında

hukuken geçerli bir illiyet bağı kurulup kurulamadığı hususları savunmamızın temelini oluşturmaktadır.

Nitekim soruşturma ve yargılama dosyalarında mevcut resmî belgeler, tartışmalı hakediş ödemelerine ilişkin yazılı talimatların, müvekkilin izinli olduğu veya belediye başkanlığı görevini vekâleten devrettiği dönemlerde, ilgili başkan vekili ve yetkili birimler tarafından düzenlendiğini ortaya koymaktadır. Özellikle 20.12.2018 tarihli 5091 sayılı, 28.12.2018 tarihli 5315 sayılı, 09.01.2019 tarihli 92 sayılı ve 18.02.2019 tarihli 663 sayılı ödeme talimatları, kendisine yetki devri yapılan Belediye Başkan Vekilinin imzasını taşımakta olup söz konusu talimatlarda yapılacak işlemlerden doğabilecek sorumluluğun kendisine ait olduğuna ilişkin açık ifadeler yer almaktadır. Ayrıca ödeme belgelerine, ödemelerin Belediye Başkanvekilinin yazılı emri ve ısrarı üzerine gerçekleştirildiği yönünde şerhler düşülmüştür. Müvekkilin bu işlemlere ilişkin doğrudan bir ödeme talimatı veya onayı bulunmadığı yönündeki savunmamız, belirtilen belgeler ve resmî görev kayıtlarına dayanmaktadır.

Belediye başkanlığının gerektirdiği yoğun çalışma programı içerisinde, özellikle ilçeye yatırım ve kaynak kazandırılması amacıyla yürütülen faaliyetler dolayısıyla müvekkilin zaman zaman Denizli dışında bulunması ve bu dönemlerde belediye başkanlığı yetkilerini kanuni usullerle vekâleten devretmesi olağan bir idari uygulamadır. Kaldı ki büyük bir merkez ilçe belediyesinin bütün mali, teknik ve idari işlemlerinin bizzat belediye başkanı tarafından yürütülmesi fiilen mümkün olmadığı gibi, hukuk düzenimiz de idarenin görev ve yetki dağılımı içerisinde çalışmasını öngörmektedir. Bu nedenle, bir belediye başkanının genel sevk, idare ve denetim sorumluluğunun bulunması, bilgisi ve iradesi dışında gerçekleştirilen her işlemden dolayı kendisine kendiliğinden cezai sorumluluk yüklenebileceği anlamına gelmemektedir.

Nitekim İçişleri Bakanlığı incelemeleri sonrasında Danıştay Birinci Dairesi tarafından verilen soruşturma iznine ilişkin kararda yer alan karşı oy gerekçelerinde de, ödeme talimatlarının müvekkilin izinli olduğu dönemlerde Başkan Vekili tarafından imzalanmış olması ve müvekkilin kişisel fiiliyle ileri sürülen zarar arasında doğrudan illiyet bağı kurulamaması hususlarına dikkat çekilmiştir. Elbette soruşturma iznine ilişkin bu değerlendirmeler tek başına nihai bir ceza yargılaması kararı niteliğinde değildir. Bununla birlikte, yüksek yargı mensuplarınca dile getirilen söz konusu hukuki itirazların, müvekkilin kişisel cezai sorumluluğunun belirlenmesi bakımından önem taşıdığı ve istinaf incelemesinde de değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Öte yandan müvekkil, bilgisi dışında gerçekleştiğini belirttiği ödemeleri öğrendikten sonra kamu kaynaklarının korunması ve ilgili bedellerin geri alınması için hukuki girişimlerde bulunmuştur. Bu çerçevede yüklenici firmalara ihtarnameler gönderilmiş, KONTAŞ İnşaat hakkında Ankara 23. İcra Müdürlüğünün 2019/4470 Esas sayılı dosyası üzerinden, GEKA Taahhüt hakkında ise Denizli 3. İcra Müdürlüğünün 2019/5731 Esas sayılı dosyası üzerinden takip işlemleri başlatılmıştır. Müvekkilin görev süresi sona ermeden başlatılan bu girişimler, iddia konusu ödemeleri benimsediği veya kamu zararına göz yumduğu şeklindeki değerlendirmelerle bağdaşmamaktadır. Bu işlemlerin ve mevcut teminatların sonraki belediye yönetimi döneminde ne ölçüde değerlendirildiği, finans kuruluşlarına yapılan ödemelerin hukuki dayanakları, faiz ve diğer giderlerin oluşum nedenleri ile kamu zararının gerçek ve nihai miktarı da savunmalarımız kapsamında tartışmaya açılmıştır. Kamu

zararının bulunup bulunmadığı ve varsa bundan kimlerin, hangi fiilleri ve kusurları nedeniyle sorumlu oldukları, bütün bu işlemler birlikte incelenerek belirlenmelidir.

Müvekkil, gerek soruşturma gerekse kovuşturma süresince isnat edilen suçlamaları kabul etmemiş; doğrudan veya dolaylı herhangi bir kişisel menfaat sağlamadığını, hukuka aykırı ödeme yapılması yönünde talimat vermediğini ve söz konusu işlemlerden haberdar olmadığını tutarlı biçimde ifade etmiştir. Aleyhe ileri sürülen beyanlar da dâhil olmak üzere dosyadaki delillerin tamamının, doğrudan bilgi ve görgüye dayanıp dayanmadıkları, resmî belgelerle uyumları ve ceza sorumluluğunu ispata elverişlilikleri yönünden birlikte değerlendirilmesi gerektiği kanaatindeyiz. İlk derece mahkemesinin savunmalarımıza rağmen mahkûmiyet hükmü kurmuş olması, bu hususlara ilişkin hukuki itirazlarımızın ortadan kalktığı anlamına gelmemekte; bilakis söz konusu itirazların istinaf incelemesinde değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır.

Türk hukukunda ceza sorumluluğunun şahsiliği esastır. Anayasa'nın 38. maddesi ile Türk Ceza Kanunu'nun 20 ve 21. maddelerinde güvence altına alınan temel ilkeler gereğince, kişinin başkasının fiilinden dolayı cezalandırılması mümkün olmadığı gibi, cezai sorumluluğun belirlenmesinde suçun maddi ve manevi unsurlarının somut delillerle ortaya konulması zorunludur. Müvekkil hakkında verilen kararın bu ilkeler, dosyada mevcut yazılı talimatlar, yetki devri belgeleri, tanık anlatımları ve kamu zararının oluşumuna ilişkin itirazlarımız çerçevesinde yeniden incelenmesi gerektiğine inanıyoruz. Hukuki kanaatimiz, müvekkilin isnat edilen suçu işlemediği ve hakkında beraat kararı verilmesi gerektiği yönündedir.

Diğer taraftan, henüz kesinleşmemiş bir mahkûmiyet hükmü üzerinden müvekkilin şahsına, ailesine, ticari hayatına ve siyasi geçmişine yönelik haksız ithamlarda bulunulması; yargılama konusu olmayan suçların işlenmiş gibi gösterilmesi; kamu kaynaklarının şahsi menfaat amacıyla kullanıldığına ilişkin dayanaksız değerlendirmeler yapılması ve kararın hukuki niteliği açıklanmaksızın toplum nezdinde kesin bir suçluluk algısı oluşturulması kabul edilemez. Müvekkilin kamusal görevlerde bulunmuş olması, hukuka uygun eleştirilere açık olduğu gerçeğini değiştirmemekle birlikte, şeref ve saygınlığının, özel hayatının ve kişilik haklarının korunmasına yönelik anayasal güvenceleri de ortadan kaldırmamaktadır.

Basın özgürlüğü ve kamuoyunun haber alma hakkı, demokratik hukuk devletinin vazgeçilmez unsurlarıdır. Yargılamaların ve mahkeme kararlarının haberleştirilmesi de kuşkusuz bu özgürlüğün kapsamındadır. Ancak haber verme hakkı, doğruluk, güncellik, kamu yararı ve ölçülülük ilkeleri gözetilerek kullanılmalı; iddia ile sabit olgu, savcılık değerlendirmesi ile mahkeme kararı, kesinleşmemiş hüküm ile kesin mahkûmiyet birbirine karıştırılmamalıdır. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 6/2. maddesi ve Anayasa'nın 38. maddesinde güvence altına alınan masumiyet karinesi, yargısal süreç kesin hükümle sonuçlanıncaya kadar gözetilmesi gereken temel bir hukuk ilkesidir. Aynı şekilde, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin 10/2. maddesinde de ifade özgürlüğünün kullanılmasında başkalarının şöhret ve haklarının korunması meşru bir sınırlandırma nedeni olarak kabul edilmiştir.

Bu itibarla, bazı yayınlarda yargılamanın niteliği ve sonucu hakkında eksik bilgi verilmesinin ötesine geçilerek müvekkilin kesin biçimde suçlu ilan edilmesi, somut ve kanıtlanmış bir kişisel menfaat ilişkisi bulunmaksızın kamu kaynaklarını şahsına aktarmış gibi gösterilmesi

veya aşağılayıcı ifadelerle hedef alınması, hukuken korunabilecek eleştiri ve haber verme özgürlüğünün sınırlarını aşabilecek niteliktedir. Siyasi tartışmaların veya farklı görüşlerin, henüz hukuki denetim süreci tamamlanmamış bir yargı kararını esas alarak kişisel itibarı zedelemeye yönelik yayınlara dönüştürülmemesi gerekir. Adaletin gerçekleşmesi ve kamu yararının korunması, hiçbir kişi veya siyasi görüş bakımından peşin hükümle hareket edilmemesini gerektirir.

Bu vesileyle başta yerel ve ulusal basın kuruluşlarımız olmak üzere, konuya ilişkin haber, yorum ve paylaşım yapan bütün kişi ve kuruluşları, yargılamanın gerçek kapsamını, dosyadaki somut belgeleri, savunmanın temel dayanaklarını ve kararın henüz kesinleşmemiş olduğunu dikkate alarak kamuoyunu doğru, tarafsız ve eksiksiz biçimde bilgilendirmeye davet ediyoruz. Gerçeğe aykırı veya yanıltıcı olduğu anlaşılan haber ve paylaşımların gecikmeksizin düzeltilmesini, kamuoyunda haksız biçimde oluşan yanlış kanaatlerin giderilmesini ve işbu açıklamamıza haberin ulaştığı kitleye uygun görünürlükte yer verilmesini bekliyoruz. Bu talebimizin amacı, herhangi bir kişi ya da yayın kuruluşunun eleştiri hakkını sınırlandırmak değil, haber verme sorumluluğunun gereği olarak maddi gerçeklere ve hukuk devleti ilkelerine uygun davranılmasını sağlamaktır.

Bununla birlikte, yapılan açıklamalara ve sunulan somut bilgilere rağmen gerçeğe aykırı suç isnatlarının, hakaret ve kişilik haklarına saldırı niteliğindeki yayınların, özel hayatı ihlal eden içeriklerin ve kasıtlı biçimde yanıltıcı bilgiler yayılmasının sürdürülmesi halinde, müvekkilin hukuken korunan hak ve menfaatlerinin korunması amacıyla gerekli bütün yasal yollara başvurulacağını önemle bildiriyoruz. Bu kapsamda 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 14. maddesinden doğan düzeltme ve cevap hakkı başta olmak üzere, ilgili mevzuat uyarınca içeriklerin düzeltilmesi veya hukuka aykırılığın giderilmesi talepleriyle adli ve hukuki başvuru haklarımız kullanılacak; suç teşkil eden fiiller bakımından yetkili makamlara müracaat edilecek ve kişilik haklarına yönelik hukuka aykırı saldırılardan doğan maddi ve manevi zararların tazmini de dâhil olmak üzere gerekli girişimlerde bulunulacaktır. Bu konudaki mevcut ve doğabilecek bütün haklarımız saklıdır.

Sonuç olarak, Pamukkale ilçesine ve Denizli halkına uzun yıllar hizmet etmiş, siyasi ve ticari hayatını dürüstlük ve kamu yararı ilkeleri doğrultusunda sürdürmüş olan müvekkil Hüseyin GÜRLESİN'in, bilgisi ve iradesi dışında gerçekleştiğini savunduğu işlemler sebebiyle toplum nezdinde peşinen mahkûm edilmesi büyük bir haksızlıktır. Müvekkil, yargı mercilerine duyduğu güven ve saygı içerisinde, hukuki mücadelesini sonuna kadar sürdürecek; kendisine isnat edilen fiilleri işlemediğine ilişkin savunmalarını, somut delillerini ve hukuki gerekçelerini yetkili yargı mercileri önünde ortaya koymaya devam edecektir. Adaletin ancak maddi gerçeklerin bütün yönleriyle aydınlatılması ve herkesin yalnızca kendi fiilinden dolayı sorumlu tutulması suretiyle gerçekleşebileceğine olan inancımız tamdır.

Başta değerli basın mensuplarımız olmak üzere bütün ilgilileri, bundan sonraki yayınlarında da basın meslek ilkelerine, mesleki etik değerlere, hukukun üstünlüğüne ve masumiyet karinesine gereken hassasiyeti göstermeye davet eder; müvekkilin şeref, saygınlık ve kişilik haklarının ihlaline neden olabilecek yayın ve paylaşımlardan kaçınılması gerektiğini bir kez daha hatırlatırız.

Kamuoyunun doğru bilgilendirilmesi amacıyla yapılan işbu açıklamayı saygıyla bilgilerinize sunarız.

21.10.2026

Hüseyin GÜRLESİN

Vekili

Av. Can KIZILYAR